

Insändare. ”Sverige måste skriva på FN:s konvention mot kärnvapen”

PUBLICERAD 2021-01-22

Amerikansk provsprängning av världens första vätebomb den 1 november 1952 på Enewetak-atollen i Stilla havet. Foto: TT

INSÄNDARE. Den svenska regeringen har låtit sig påverkas av USA att inte skriva under FN:s beslut om ett internationellt förbud mot kärnvapen – trots att vi var en drivande kraft i förberedelsearbetet. Nu måste Sverige skriva på FN:s konvention mot **kärnvapen, skriver Gudrun Schyman, Ingalill Bjarten och Jea Jonsson.**

I dag, den 22 januari, träder FN-konventionen om förbud mot kärnvapen (TPNW) i kraft efter att 50 stater ratificerat konventionen. Hur länge ska Sverige stå utanför?

Coronapandemin har gett oss en vink om vad som händer med samhället när en global kris drabbar världen. Samtidigt finns kärnvapen i sådan mängd att de kan utplåna allt högre liv.

Kärnvapenkapprustningen har tagit ny fart och gällande avtal om rustningsbegränsningar har sagts upp. Sveriges regering har låtit sig påverkas av en

av kärnvapenmakterna – USA – att inte skriva under FN:s beslut om ett internationellt förbud mot kärnvapen. Detta trots att Sverige var en drivande kraft i förberedelsearbetet och till och med röstade för den i FN så sent som 2017.

Klimatförändringarna är vid sidan av risken för kärnvapenkrig det mest omfattande hotet och sammanvävt med andra hot mot mänsklighetens och naturens framtida existens. Förstörelsen av våra skogar, där grunden för livet i form av biologisk mångfald finns, utarmningen och förgiftandet av våra jordbruksmarker och inte minst den inre kolonisationen med ökande ojämlikhet mellan stad och land har fört oss förbi gränserna för vad ekosystemet tål.

Samma utveckling ökar också risken för kommande pandemier. Ingen tvekar längre om att detta kommer att föra med sig oerhörda påfrestningar för våra samhällen i framtiden.

Den tunna hinnan runt jorden som kallas biosfär måste vårdas med ömhet. I dag förbrukas och förstörs denna i snabb takt trots att vi själva är en del av den.

Vi vill se ett program för rättvis omställning till ett resursbevarande samhälle. En omställning från ett samhälle som stjälar framtida livsutrymme och förgör ändliga resurser till ett samhälle som återanvänder resurser och som understödjer de livgivande ekosystemen.

En omställning som motverkar den ökande motsättningen mellan centrum och periferi både inom landet som helhet och inom storstadsområden liksom den ökande motsättningen mellan dem som har och de som inte har. En sådan omställning måste också innebära att Sverige samtidigt verkar för fred genom avspänning och nedrustning och att handel och finansiella system gör det möjligt för alla länder att försörja sin egen befolkning med mat och utveckla sin egen industri.

Grundläggande samhällsförändringar måste genomföras:

- * Sverige måste signera och ratificera FN:s konvention mot kärnvapen.
- * Stoppa miljöbrott, stärk naturens rättigheter och påbörja en militär nedrustning.
- * Minska fossil energi snabbare än vad som sägs i Parisavtalet. Kommunerna har en nyckelroll i det arbetet.

TEXT

Gudrun Schyman, ordförande klimat- och fredsnätverket Fria pensionärer, **Ingalill Bjarten**, vice ordförande i Sveriges fredsråd, och **Jea Jonsson**, Kvinnor för Fred i Skåne